

RUHSAL ARAŞTIRMALAR BÜLTENİ

**Aylık e-bülten
Ocak 2012 Yıl: 2 Sayı: 12
İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği**

Değerli Okuyucular,

2012 yılının ilk günlerinde yeni yılın ilk bülteni ile yine sizlerle birlikteyiz.

Tüm insanlık olarak zor bir dönemden geçmekte olduğumuz bir gerçektir. Dünyanın her yerinde eşzamanlı olarak yaşanan tüm zorlayıcı olaylar son günlerde sık sık duymakta olduğumuz Maya Kehanetini doğrular niteliktedir. Zamanların sonu ya da yeni bir çağın başlangıcı olarak nitelendirilen bu dönem acaba gerçekten büyük bir yıkıma mı yoksa yepyeni bir oluşuma mı işaret etmektedir? Aslında bu sorunun cevabı belki de kendi içinde saklıdır...

İnsanların bu süreçte hem bireysel hem toplumsal düzlemlerde yapacakları seçimler aslında bu sorunun cevabını içinde taşımaktadır. Henüz seçimlerin ne olacağı bilinmediği için kehanetleri bile belirli bir tarihe indirgemek ya da kesin olarak bazı olayları tahmin edebilmek mümkün görünmemektedir.

Bu sebeple bu zor dönemde zihinlerimizi ve kalbimizi açık tutmak ve uyanık kalmak oldukça büyük önem taşımaktadır. İçsel farkındalığımızı artırmakla mümkün olabilecek bu süreçte varlığımıza ait seçimleri takip edebilmek ve ruhsal gelişim düzeylerimizi artırma yolunda ilerleyebilmek en büyük kazancımız olacaktır.

Böyle bir zaman bu ilerleme süreci için hiç uygun değilmiş gibi görünse de aslında, varlığın kendi gelişim yolculuğunda daha da hızlı ilerlemesini sağlaması açısından oldukça elverişlidir.

Bu nedenle, 2012 yılının ilk ayında bültenimizde Ruhsal Gelişim ve İçsel Farkındalık konusunda varlığın bu yoldaki uzun yolculuğundan söz ediyor, bir taraftan da yeni girdiğimiz yıla ait her yerden duymakta olduğumuz çeşitli kehanetlere daha yakından bakıyoruz.

Bir sonraki sayımızda devam edecek olan makalelerimizle buluşmak üzere sizlere bilginin ışığı ile dolu, aydınlık, güzel bir yıl diliyoruz...

Sevgi ve saygılarımızla,

İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği

Bu Sayımızda...

Ruhsal Gelişim ve İçsel Farkındalık 1. Bölüm– Reşat Güner - Duygu Güner
2012 Bilmecesi ve Devre Sonu 1. Bölüm– Nurhan Gevrek
İrad Ocak Ayı Etkinlikleri

Ruhsal Gelişim ve İçsel Farkındalık

Duygu Güner - Reşat Güner

Yazımıza başlarken öncelikle “ruhsal gelişim” dediğimizde ne bundan ne anladığımızı ifade etmek istiyoruz.

Ruhsal Gelişim Ne Demektir?

Ruhsal Gelişim hepimizin zihninde farklı çağrışımlara yol açabilecek biraz belirsiz bir kavram. O yüzden öncelikle biraz “gelişim” ve sonra da ruhsal gelişim kavramlarına açıklık getirmemiz gerekiyor.

Gelişim dediğimizde bir “sistem” zaman içerisinde belli düzeylerden geçerek büyümesini ve olgunlaşmasını kastediyoruz. Bu sistem biyolojik yani “canlı” bir sistem olabileceği gibi insanlar tarafından meydana getirilmiş herhangi bir sistem olabilir.

Gelişimin en güzel örneklerini içinde yaşadığımız doğa içerisinde görmemiz mümkündür. Örneğin bir meşe tohumunu toprağa ekersiniz. O tohumun içerisinde potansiyel halde bir meşe ağacı saklıdır. Ve sonra o tohum toprakta mayalanır, önce küçük bir filiz haline gelir, sonra bir fide olur ve sonra da büyüyerek ağaç haline gelir. İlkokuldayken hepimiz ıslak bir pamuğun içerisinde fasulye çimlendirme deneyi yapmışızdır. Orada fasulyenin nasıl çimlendiğini ve geliştiğini gözlemlemiştir. Doğada her şey belli “aşamalar”dan geçerek olgunlaşır. Bu aşamaların herhangi birisini “atlamak” asla mümkün değildir.

İnsanın biyolojik gelişimi de benzer biçimde belli aşamalardan geçerek olgunlaşmak zorundadır. İnsan yavruları doğar doğmaz ayağa kalkmaz ve canlılar içerisinde en fazla bakıma muhtaç olanlar insan yavrularıdır. Ama insani düzeyde bilinç diğer canlılara oranla çok daha fazla gelişmiş olduğu için bizim biyolojik gelişimimizle birlikte yürüyen bir de “içsel” gelişimimiz söz konusu. Gelişen sinir sistemimize paralel olarak algıla-

rımız, zekamız, davranışlarımız ve becerilerimiz belli aşamalardan geçerek gelişir. Bu aşamaların herhangi birisini atlamamız mümkün değildir. Biyolojik gelişim açısından bir anormallik olmadığı sürece hepimiz belli bir hızda büyür ve üç aşağı beş yukarı aynı yaşlarda aynı aşamalardan geçerek gelişiriz.

Psikoloji bilimi içerisinde insanın bilişsel gelişim aşamaları hakkında yapılmış geniş çalışmalar vardır. Bunlardan en çok bilineni Piaget’in (Piyaje) gelişim aşamalarıdır.

Bu alanda farklı çalışmalar bulunmakla birlikte Piaget’in çalışmaları geniş ölçüde kabul görmektedir.

Bu aşamaları sıralandıracak olursak:

Duyusal Motor (0 – 2 yaş) Duyular yolu ile dış dünyanın algılandığı, nesnelere görünmediği zamanlarda da var olduğunun farkına varılmaya başlandığı dönemdir. Bu dönemdeki bebek, refleks halindeki hareketlerden, amacı olan hareketlere geçmeye

başlar.

İşlem Öncesi Dönem (2 – 6 yaş) Dilin kullanımının ve sembollerin geliştirildiği dönemdir. Çocuklar, mantıksal olarak sadece tek yönlü olarak düşünürler. Diğer insanların bakış açılarını algılamada zayıftırlar. Kendilerini karşıdaki insanın yerine koyamazlar.

Somut İşlemler (6 – 11 yaş) Problemlere mantıklı çözümlerin getirildiği dönemdir. Çocuklar, kuralları anlayabilirler. Fakat çoğunlukla somut nesnelere üzerinde düşünürler.

Soyut İşlemler (11 – 18 yaş) Karmaşık problemlere mantıklı çözümlerin getirildiği dönemdir. Daha soyut düşünme ve sosyal konularda fikirlerin geliştirildiği dönemdir.

Bu model insanın bilişsel gelişimi hakkında bize bir fikir vermektedir.

Belli aşamalardan geçerek gelişmek her türlü becerinin öğrenilmesi için de geçerlidir. Bu gece yatıp yarın iyi bir mimar, usta bir müzisyen ya da yönetici olarak uyanamazsınız. Belli bir beceriyi öğrenmek için mutlaka belli aşamalardan geçerek o işi öğrenmek zorundasınızdır. Bu aşamalardan geçerken hızlı bir biçimde ilerleyebilirsiniz ama hiçbir basamağı atlayamazsınız.

Bu gelişimin daha somut yanıdır. Ama biz burada ruhsal gelişim dediğimiz zaman yalnızca biyolojik, psikolojik, bilişsel ya da moral gelişim aşamalarından söz etmiyoruz. Aslında ruhsal gelişim tüm bunları içine alan bir kavram. Ama yalnızca bunlardan ibaret değil. Çünkü ruhsal gelişim çok geniş kapsamlı, bütünsel ve evrimsel bir süreç. Ve bu gelişim için tek bir yaşam yeterli değildir.

Çeşitli psikolojik araştırmaların sonuçlarına göre bizler kesinlikle belli bir kimlik ve doğuştan getirdiğimiz bazı kişilik özellikleriyle birlikte doğuyoruz. Evet, şu içinde yaşadığımız hayatın ve koşulların bizim kişiliğimiz üzerindeki etkisi tartışılmaz. Ama şu da bir gerçek ki hepimizin doğuştan getirdiğimiz belli bir kimliğimiz var. Ve bu kimlik sürekli aynı kalıyor. Bu yaşamda öğrendiklerimiz bu kimliğin oluşturduğu ana zemin üzerindeki bazı desenlerden ibaret yalnızca. Bu zemin yalnızca bir hayatın değil, bugüne kadar yaşanmış tüm hayatların, tüm insanlığın, tüm atalarımızın oluşturduğu bir zemin. Ve biz çok geniş kapsamlı bir evrim sürecinin çocuklarıyız. Buradaki evrim elbette kör tesadüflerin ürünü bilinçsiz bir evrim süreci değil. Bu evrim ruhsal enerjinin bilinçli etkisiyle oluşmuş bulunan çok geniş kapsamlı ve ucu bucağı olmayan bir süreç.

Hepimiz dünyaya geldiğimiz anda belli bir kimlikle ve belli bir potansiyelle doğuyoruz. Çünkü bizler ruhsal varlıklar olarak bu bedeni bir araç olarak kullanıyoruz. Kendi varlığımızı fizik dünyada bu bedenle ifade ediyoruz. Ve hayatın içerisine doğduğumuz andan itibaren ilk önceleri daha fazla çevrenin etkisi altında bazı şeyler öğreniyor ve kendi içimizdeki potansiyeli yavaş yavaş açığa çıkarmaya başlıyoruz. Kendi yeteneklerimizin farkına varıyoruz. Ama aslında yaşam içerisinde kendi içimizde var olan potansiyelin genellikle az bir kısmını kullanılabilir hale getiriyoruz. Zaten dünyaya doğarken yanımıza tüm yeteneklerimizi alarak doğmayız.

Şimdi kendi içimizdeki potansiyeli ortaya çıkarmak ve bunu kullanmak için dünyada kendimizi eğitmemiz gerekiyor. Örneğin bir sanatsal yeteneğiniz var. Ve o alanda yaratıcılık sergileyebilecek bir potansiyelle doğdunuz. Eğer bununla ilgili olarak gerekli çalışmaları yapıp kendinizi geliştirmezseniz o yetenek ifade edilmeden saklı halde kalır.

Gelişim Düzeyleri ve Hatlar

Az önce hepimizin biyolojik olarak çeşitli düzeylerden geçerek geliştiğini gördük. Buna benzer biçimde kişiliğimiz ya da iç yapımız da belli gelişim düzeylerinden geçerek olgunlaşır. Çocukluk, gençlik ve yetişkinlik çağları birbirinden farklı özellikler gösterir.

Aynı biçimde belli becerileri geliştirirken de belli düzeylerden geçerek gelişiriz. Herhangi bir konuda belli

bir düzeye gelmeden o düzeyi tam olarak kavrayabilmemiz mümkün değildir. 5 yaşın altındaki küçük çocuklar kendilerini karşıdaki insanın yerine koyamazlar. Eğer küçük bir çocuğa bir tarafı kırmızı bir tarafı mavi bir tabağı gösterirseniz yalnızca kendisine dönük tarafı bilebilir. Örneğin önce kırmızıyı gösterip sonra kendinize döndürürseniz size dönük tarafı sorduğunuzda mavi olduğunu söyleyecektir. Bu durum kognitif gelişimle ilgili bir durumdur. Ancak 5 yaşından sonra

çocuklar başkasının perspektifinden bakmayı öğrenebilirler. Gerçi bazen 55 yaşında da başkalarının perspektifinden bakamayanlar olabilir...

Zeka düzeyleri ya da biyolojik gelişim düzeyleri gibi ruhsal gelişim düzeylerini de ölçmek mümkündür. Bu elbette kesin bir ölçüm olmayacaktır. Ama bunu bir insanın davranışlarına ve eylemlerine bakarak değerlendirmek mümkündür.

Bu konuya daha sonra geleceğiz. Ancak şimdi biraz da gelişim hatlarından söz edelim. Benliğimizin farklı yönlerini hatlar, çizgiler ya da farklı zekalar olarak adlandırabiliriz. Örneğin matematiksel ve analitik zeka, sanatsal zeka, sosyal zeka, kinestetik zeka (bedensel yetenekler), ruhsal zeka gibi. Bunların her biri bizim varlığımızın farklı bir yönünü oluşturur. Ve elbette her hatta aynı düzeyde olmamız mümkün değildir.

Örneğin şöyle bir insanı ele alalım, müziğe çok yetenekli ve bu yönünü geliştirerek yüksek düzeye gelmiş bir kişi sosyal zeka bakımından pek parlak durumda olmayabilir. Ya da matematik alanında olağanüstü bir kıvraklık gösteren bir kişi spora çok yeteneksiz olabilir. Örneğin müziğe yetenekli bazı kişiler dans konusunda büyük bir yeteneksizlik sergileyebilmektedirler. İşte bu yüzden bir insanı yalnızca tek bir yönüyle değerlendirerek onun gelişim düzeyi hakkında hüküm vermek çok yanlış olur. Örneğin hepimiz genel olarak sanatçılara hayranlık duyarız. Herhangi bir sanat dalında ustalaşmış ve yüksek beceri gösteren insanlar büyük hayranlık toplar. Ama onların özel yaşamlarına baktığımızda pek çok bakımdan oldukça başarısız durumda olduklarını görebiliriz. Böyle bir açıdan değerlendirdiğimizde hepimizin iyi ya da yetersiz olduğumuz konular vardır. Önemli olan bunların farkında olabilmek ve eksik yönlerimizi tamamlamak için gayret sarf edebilmektir.

Ruhsal Gelişim Deyince Ne Anlıyoruz?

Ruhsal bakımdan gelişmiş olmak ya da ruhsal gelişim deyince ne anlıyoruz? Bu aslında oldukça göreceli bir kavram ve bu konuda çok farklı tanımlamalar yapmak mümkündür. Ama çok basit bir nitelendirme yapacak olursak ruhsal bakımdan ilerlemiş insanların temel özelliğinin sevgi, merhamet ve vericilik olduğunu söyleyebiliriz.

Sevginin elbette oldukça farklı görünüşleri ve ifadeleri vardır. Ama ruhsal bakımdan gelişmiş insanlarda diğer varlıklara karşı oldukça kapsamlı bir sevginin bulunduğunu ve bunun güzel bir şekilde ifade edildiğini görebiliriz.

Şimdi ruhsal gelişimin temel göstergelerini başlıklar halinde kısaca özetleyelim:

Kendi içine bakma ve tanıma çabası:

Ruhsal bakımdan gelişmiş ya da gelişme yolunda olan insanlar başkalarını yargılamaktan çok kendi içle-

rine bakarlar ve kendilerini tanımaya çalışırlar. Kendini tanıma meselesi dünyanın her yanındaki manevi gelişim ekollerinde ele alınan bir konudur. Örneğin bizim topraklarımızda gelişen sufi ekollerinin hemen hepsinde kendi "nefs"ini tanımaya ve kontrol etmeye yönelik pek çok uygulamalar mevcuttur. Kendi içine bakma ya da kendini tanıma ruhsal gelişim bakımından çok önemli ve hayati bir konudur. Tabii bunun içerisinde "gölge" yanlarımızı kabul etmek ve onlarla bütünleşerek onları dönüştürmek çok önemlidir. Bu konuya birazdan tekrar döneceğiz

Kendini geliştirme ve değişim için çaba harcama:

Ruhsal bakımdan gelişmiş ve olgun insanlar kendini her konuda geliştirmek ve sürekli değişim için çaba harcarlar. Çünkü bir insanın başkalarına bir şeyler vere-

bilmesi ancak kendisini geliştirerek mümkündür. Ve elbette zamanın gereklerine uygun şekilde değişim çok önemli bir husustur. Değişim ancak esneklikle mümkün olabilen bir süreçtir. Ve zihinsel açıklık ve esneklik insanın değişimi bakımından çok hayatidir. Ruhsal bakımdan gelişmiş insanların zihinsel yapıları oldukça esnektir ve yeniliklere açıktır.

Sevgi, şefkat ve koruyuculuk:

Ruhsal bakımdan gelişmiş varlıkların en karakteristik özelliği sevgi enerjisini güçlü bir biçimde yansıtılabilmeleridir.

Ruhsal bakımdan gelişmiş varlıkların sevgi enerjisine karşı dirençleri çok azdır. Ve bu sonsuz enerjiyi kendi bünyelerinden kolayca geçirip yansıtabilirler. Sevgi enerjisini iyi bir biçimde yansıtabilen insanların yanına gittiğinizde kendinizi iyi hissedersiniz. Ve elbette sevginin davranışsal olarak gözükken yanı sıra şefkat ve koruyuculuktur. Ruhsal olgunluk düzeyi arttıkça sevginin daha kapsamlı ve karşılıksız hale geldiğini görürüz.

Sorumluluk Duygusu:

Ruhsal bakımdan olgunlaşmış varlıklar kendilerini çevrelerine ve insanlığa karşı sorumlu hissederler. "Her

koyun kendi bacağından asılır” prensibiyle değil “Herkes bütüne karşı sorumludur” prensibiyle hareket ederek sorumluluğu kendi vicdanlarından alırlar.

Karşılıksız hizmet:

Ruhsal olarak olgunlaşmış varlıklar gerçekten doğal bir şekilde çevrelerindeki insanlara karşılıksız hizmet sunma eğilimindedirler. Aslında karşılıksız vermek bizim kendi doğamızın normal bir yansımasıdır. Çünkü sonsuz enerji kaynağı olan ruh varlığının bütün işi vermektir. Ve bizler ruhsal varlıklar olarak burada beden içerisinde yaşarken aslında maddeyi geliştiriyoruz. Makul ölçüde karşılıksız hizmet ruhsal gelişim açısından oldukça önemlidir.

İnsanları anlama çabası içinde olma:

Ruhsal bakımdan gelişmiş varlıklar anlaşılmayı beklemekten çok karşılardaki insanları anlamaya çalışırlar. Bu anlayış merhamet duygusunu da beraberinde getirir. Tabii bir insanın karşısındaki insanı anlayabilmesi öncelikle kendi içinde olup bitenleri anlamasıyla başlar. Çünkü karşımızdaki insanı anlayabilmek için kendimizi onun yerine koymamız gerekir. Ama biz kendimizi karşımızdaki insanın yerine ancak kendi kapasitemiz oranında koyabiliriz. Ve elbette biz belli bir düzeydeyken daha üst bir düzeydeki insanı anlayabilmemiz mümkün değildir.

İçsel dünya üzerinde hakimiyet kurma:

Ruhsal gelişim yolunda ilerlemiş insanlar kendi iç dünyaları üzerinde oldukça güçlü bir kontrole sahiptirler. Duygularını ve zihinlerini eğitmek ve zihinlerindeki düşünceleri pozitif yönlendirme yönünde çaba harcarlar. Zihni eğitmek ve duygulara hakim olmak oldukça uzun vadeli çabalarla elde edilebilen şeylerdir. Bunun için sürekli kendini gözlemlemek ve kendi üzerinde bilinçli bir biçimde çalışmak gerekir. Zihnimiz sürekli olarak farklı etkenler tarafından bombardıman altındadır. Ayrıca bilinçaltında bulunan çeşitli yükler de bazen zihnimize hakim olmamızı zorlaştırır. Bu yüklerin temizlenmesi ve dönüştürülmesi ruhsal gelişim yolundaki

önemli hedeflerden bir tanesidir. Kendimizi belli bir yönde ilerletebilmemiz için içsel dünyamız üzerinde hakimiyet kazanmamız gerekir. Eğer sürekli olarak duygular ve düşünceler tarafından oradan oraya çekiştiriliyorsa bu durumda her şey otomatik bir biçimde gerçekleşiyor demektir. Ve özellikle negatif duygular bizim üzerimizde kısıtlayıcı bir durum meydana getirirler.

Yaratıcılık:

Ruhsal bakımdan gelişmiş insanların ortak özellikleri içerisinde en önemlilerinden bir tanesi yaratıcılıktır. Yaratıcılık varlığımızın en önemli yeteneklerinden bir tanesidir. Yaratıcılık yalnızca sanat ya da herhangi bir alanda bir şeyler üretmek anlamına gelmez. Yaşamın her alanında yaratıcılığa ihtiyacımız vardır. Ruhsal bakımdan olgun insanlar yaşam alanları içerisinde sürekli bir yaratıcılık durumu sergilerler. Yaratıcı insanlar oldukça esnek bir düşünce yapısına sahiptirler ve seçenekleri daha fazladır.

İçsel bütünlük hali:

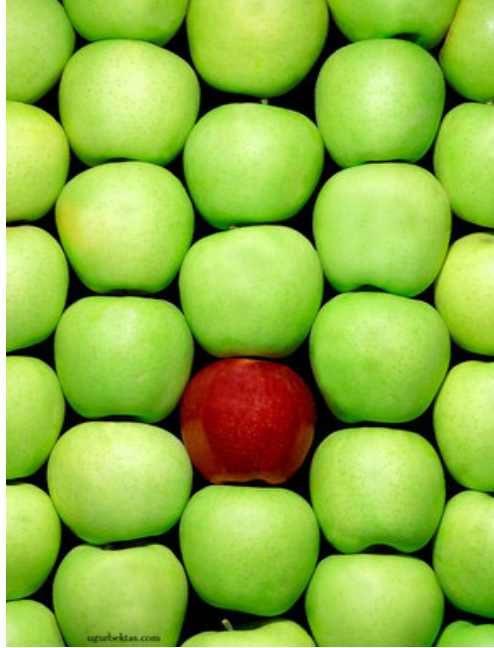
Ruhsal gelişim bakımından ilerlemiş insanlar kendi içlerinde tutarlı ve bütün bir yapı sergilerler. Kendi içimizde farklı yönlerimiz ve farklı benliklerimiz vardır. Ruhsal yolda ilerledikçe bu farklı benlikler birbirleriyle bütünleşir ve birbirleriyle uzlaşırlar.

İçsel bütünlük halini yakalamak ruhsal gelişimin en önemli göster-

gelerinden bir tanesidir. Bütünlük yani entegrasyon hali uzun vadeli bir süreçtir ve kendi üzerimizde kasıtlı olarak çalışmamızı gerektirir.

Tam anlamıyla bütün olmak için kendi üzerinde ciddi bir çalışma yapmak ve gerekli durumlarda yardım almak gerekir. Çeşitli ruhsal terapi çalışmaları bu bütünlüğün sağlanması ve ilerletilmesi için oldukça yararlıdır. Kendi içimizde birbirleriyle çatışan ve birbirleriyle çelişen taraflarımız olduğu müddetçe hızlı bir biçimde ilerleyebilmemiz ve yaşantımızı verimli bir biçimde yaşayabilmemiz oldukça zordur.

Devam Edecek...

2012 Bilmecesi ve Devre Sonu

Nurhan Gevrek

Dünyamızda bir taraftan artan ve büyük boyutlara ulaşan doğal afetler, küresel ısınma ve bunun yarattığı iklim değişikliklerinin olumsuz etkileri, orta doğuda ortaya çıkan ve gittikçe yayılan bu kaos ortamı, genel olarak tüm dünyayı etkileyen finansal kriz hiç şüphesiz bizlere bir devrenin sonuna gelindiğini haber verir niteliktedir.

Şu bir gerçek ki, bir devrenin bitip yeni bir devrenin başlamak üzere olduğu bir geçiş dönemini yaşamaktayız. Bildiğimiz her şey değişmek üzere, evrende kaos hüküm sürmekte, açgözlülük, tükenen kaynaklar bizlere modern dünyanın sonunun geldiğini göstermektedir.

Çok önemli bir dönemden geçmekteyiz. 2012 yılına girdiğimiz ve hepimizin bu yıl hakkında duydukları ile kafalarının karıştığı bir dönemde isterseniz gelin öncelikle bu konuda yüzyıllar önce ortaya atılan kehanetleri gözden geçirelim:

Son günlerde medya aracılığıyla her yerde “Maya Kehaneti” ile ilgili pek çok şey duyar olduk. Genellikle zamanın sonu şeklinde yorumlanan ve 21 Aralık 2012 tarihine işaret eden bu kehanet hakkında duyduklarımızın doğru olup olmadığını merak eder hale geldik.

Öncelikle, günümüzde herkesin aklında soru işaretleri uyandıran maya takvimi ile ilgili bilgilerimizi gözden geçirelim:

Kozmik devrenin sonuyla ilgili Maya kehaneti genellikle, muhafazakar hristiyanların yorumladığı (ya da yanlış yorumladığı) apokalips terimine benzer şekilde insanlığın ve maddi dünyanın fiziksel olarak yok edilişi şeklinde algılanmıştır. Öyle ki, milyonlarca Amerikalı Hristiyan bu küresel yok olma sırasında kendilerinden geçeceklerine ve İsa ile bir olacaklarına inanmaktadırlar.

Bu şekilde düşünen insanlar apokalips (Yunanca Apokaliypsis) teriminin orijinal ve gerçek anlamının tahribat değil, “örtüyü açmak”, “açığa çıkmak” olduğu gerçeğinin farkında değillerdir. Bu terim, insanlığın büyük bir çoğunluğundan gizli tutulan bazı sırların belirli seçkin kişilere açıklanmasına atıfta bulunmuştur.

Öyleyse, maddi dünyanın fiziksel tahribatı tahmini yapmak yerine, maya kehaneti ölüme, tekrardoğuşa ve insanlığın büyük içsel dönüşümüne atıfta bulunmuş olabilir.

Maya kehaneti ile ilgili araştırmalardan birini Amerikalı araştırmacı John Major Jenkins yapmış ve bunu

1997 yılında yayınladığı “Maya Cosmogenesis 2012” isimli kitapta ortaya koymuştur.

Öncelikle bu kitaptan elde edilen bilgilere göre bu kehanete daha yakından bakalım;

Mayalar şaşırtıcı bir astronomi bilgisine sahip bir medeniyetti. Sadece Güneş, Ay ve Mars gibi bugün amatör gözlemcilerin dahi gözlemleyebildiği yakın cisimlerle değil, neredeyse bütün uzak yıldızları, yıldız gruplarını ve bunların hareketlerini gözlemlemişlerdi. Hatta bu gözlemleri sayesinde bir yılı bizim bugün süper bilgisayarlarla hesapladığımız süreden milyonda bir hata payı ile hesaplamışlardı. Gökyüzünün mükemmel gözlemcileri olarak Mayalar, kış gündönümü durumunda güneşin yavaş bir şekilde galaktik yörünge ile aynı hizaya doğru kaymakta olduğunu farkettiler.

Bu hareket dünyanın yörünge ekseninin yalpalanmasından (devinim hareketi) kaynaklanmaktadır. Dünya eksenini etrafında dümdüz dönmediği için gökyüzünü ve yıldızları görüşümüz her yıl değişmektedir. Gökyüzü her 72 yılda 1 derece yukarı kaymaktadır.

Mayalar kozmik oranlardaki büyük değişimlerin elverişli solar/galaktik hizalanmalar süresince olduğu sonucuna varmışlardır. Bu durum ekinoksun 12 zodyak burcunun tümünü dolaşması için gereken süre olan 25.920 yılda bir gerçekleşmektedir.

Mayalarda GÜN SAYISI İSMİ

1 Gün - Kin
20 Gün- Uinal
360 Gün - Tun
7200 Gün - Katun
144000 Gün - Baktun

İşte Mayaların efsanevi “Long Count” yani “Uzun Sayım” dedikleri takvim, 13 Baktun’a eşittir (1.872.000 gün = 5125,36 güneş yılı) Maya tarihinde “başlangıç” olarak belirlenmiş noktayı bilmezsek, yukarıdaki hesabı yapmak mümkün olmayacaktır.

Bizim takvim sistemimize göre bu yıl, İsa’nın doğduğu varsayılan yıldır. Gregoryen takvimimizde biz bu yılı “0” olarak kabul eder ve öncesini, sonrasını buna göre hesaplarız. Mayalarda da bu tarihin başlangıcı 0.0.0.0.0 günü olmalıdır. Yapılan araştırmalar sonucunda yanlış-

ma payıyla birlikte Milattan Önce 11 Ağustos 3114 tarihi 0.0.0.0.0 noktası olarak tespit edilmiş, buna göre 13.0.0.0.0 tarihi 21 Aralık 2012 gününe denk gelmektedir.

Maya takviminin 21 Aralık 2012'de bitmesinin anlamı ne diye sorabilirsiniz. Aslında, bu tarih tespit edildikten sonra araştırmacılarında kafasında da aynı soru vardı ve ilk akla gelen de, astronomide bu kadar ileri bir toplumun bu tarihi de bir astronomik oluşumla ilişkilendirmiş olma olasılığıydı. Bu yönde yapılan araştırmalar bu fikrin doğru olduğunu ortaya koydu.

Bilindiği gibi 21 Aralık tarihi yılın en kısa günüdür. John Major Jenkins, 21 Aralık 2012'de gökyüzünde oluşan astronomik konumların, oldukça sıradışı birleşmelere işaret ediyor. Bunların en önemlisi, gezegenlerin ve Ay'ın üzerinde hareket ettiği, "Ekliptik" olarak adlandırdığımız "tutulum çemberi"nin, tam 21 Aralık günü Samanyolu'nun dünyadan görülen ekvatorial çizgisiyle kesişmesi. Bu kesişmenin, modern astronomik ölçümlere göre "galaksimizin merkezi" olduğu belirlenen noktada (süper karadeliklerden biri olduğu düşünülüyor.) gerçekleşmesi, bu tarihi daha da ilginç kılıyor. Ama daha ilginç, 21 Aralık günü Güneş'in de tam "gündönümü" sırasında bu noktaya aynı hizaya gelmesi.

Astronomik deyişle "Gündönümü Güneşi", Ekliptik ile Samanyolu kuşağının "galaksi merkezi" olduğu belirlenen noktaya aynı hizada kesiştiği koordinata yerleşiyor. Bu birleşim, Mayalara göre, "Güneşler" olarak adlandırdıkları devrelerin beşincisinin noktalandığı anı belirlemektedir. Maya kozmogonisine göre, dünyanın geçmişi, 13 Baktun'luk (aşağı yukarı 5125 yıl) devrelerden oluşur ve bunların her birinin bitimi, dünya için radikal değişimler ve büyük yenilikler içerir. İçinde bulunduğumuz devre, Mayalara göre beşinci ve son devredir ve 13.0.0.0.0 tarihinde son bulacaktır. Bizim takvimimize göre sözü edilen bu tarih, 21 Aralık 2012'ye denk gelmektedir.

Bu uzun dönem takviminin 13 Baktun'luk devrelerinden her birinin bitimi, dünya için radikal değişimler ve büyük yenilikler içerirdi Bu dizilimin türlü türlü felaketleri tetikleyeceği ve dünyayı olumsuz olarak etkileyeceğine

inanılmaktadır.

Mayalar Galaktik Merkez'i, her şeyin doğduğu "Yaratılış Mekanı" olarak algılamışlardır. Mayalara göre 21 Aralık 2012'de Güneş karanlığa doğacak ve Samanyolu'nun içinden geçmiş gibi görünecek, galaksimizin merkeziyle, yani "Yaratılış Mekanı"yla aynı hizada bulunacaktır. 2012'de Güneş'in Oğlak burcuna giriş yapacağı Kış Solstisi, Maya'ların Uzun Döngü olarak adlandırdıkları takvimin de sona erdiği gün olan 21-12-2012'de saat 11:11 GMT üzerinde başlayacaktır. O sabah güneş galaktik merkez ya da "Nükleer Çıkıntı" olarak isimlendirilen gökyüzü kısmına doğacaktır. Burası Samanyolu Galaksisi'nin rotasyonunun merkezinde olan kara deliğin bulunduğu söylenen yerdir. Güneş neredeyse 26.000 yıldır ilk defa Mayaların "Karanlık Oyuk" olarak adlandırdıkları bir kısma bağlanıyor görünecektir.

Dünya'dan bakıldığında Güneş'in Galaktik Merkez ile kavuşması demek, daha yüce olanla yeniden ilişki kurulması demektir.

2012'ye özgü olacak asıl önemli durum, güneşin Galaktik Ekvator boyunca uzanan Karanlık Oyuğun bir kenarına neredeyse değdiğinin görünecek olmasıdır. Burası Maya evren biliminde en çok ruhsal yeniden doğuş mitolojileri ile ilişkilendirildiğinden, önemli sayılan gece göğü bölümüdür. Mayaların evrenbilim ve mitolojileri, güneş sistemimizin, üzerinde

hareket ettiği elips yörüngesinde Samanyolu galaksimizin merkezine bir yaklaşım, bir uzaklaştığını biliyor olduklarını göstermektedir.

Mayalara göre bu çevrim gökyüzünü, karanlığın hakim olduğu gece göğü ve aydınlığın hakim olduğu gündüz göğü olmak üzere iki yarıya ayırmaktaydı. Her gündüz yaklaşık 13.000 yıl ve her gece yaklaşık 13.000 yıl sürüyordu. Mayaların bu görüşüne göre biz şu anda karanlık kısmı tamamlayıp, 21 Aralık 2012'de yaşanacak yeniden doğuşla birlikte, aydınlık kısma geçmek üzereyiz. Kısacası Maya takvimiyle örtüştüğü öne sürülen galaktik dizilim, güneş sisteminin uzayda öngörülebilir bir döngüde hareket ettiğine ve Mayaların da bunu bildiğine dayandırılmaktadır.

Devam Edecek...

ETKİNLİKLER

Konferans

10 Ocak 2012 Salı - Saat: 19.00 - 20.30

Konu: Farkındalık ve Gölgeler

Konuşmacı: Fadime Emir

Konferans

24 Ocak 2012 Salı - Saat: 19.00 - 20.30

Konu: Sevginin Farklı Görünümleri

Konuşmacı: Oya Timurdoğan

1408 Sk. No: 6 Kat:5 Daire:10

Alsancak - İzmir

(Alsancak Cami Karşısı)

Yerimiz sınırlı olduğu için lütfen 464 00 17 no'lu telefonumuzu arayarak isim yazdırınız.